

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului depus de Socolov Valerii,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Socolov Valerii împotriva Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală, privind anularea actelor administrative,

împotriva deciziei din 25 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău

(Dosarul nr. 3ra-167/24

NR. PIGD 2-22012357-01-3ra-14022024)

Temeiurile recursului nu se încadrează în prevederile art.245¹ Cod administrativ. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a deciziei contestate.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, jud. G. Cazacu,
Curtea de Apel Chișinău, jud. V. Negru, E. Palanciuc, I. Dutca

09 octombrie 2024

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului depus de Socolov Valerii

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Ion Malanciuc, *Președinte*,

Oxana Parfeni,

Mariana Ursachi, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 27 ianuarie 2022, Socolov Valerii s-a adresat în instanța de judecată cu acțiune în contencios administrativ împotriva Agenției de Stat, solicitând anularea răspunsului Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală nr.2490 din 29.12.2022 de respingere a cererii prelabile nr. 4432 din 02.12.2021, reexaminarea solicitărilor reclamantului Socolov Valerii, anularea răspunsului nr.2491 din 29.12.2021 de respingere a cererii prelabile nr. 4433 din 02.12.2021, obligarea soluționării cererii prelabile nr.4433 din 02.12.2021.

2. În susținerea acțiunii, reclamantul a invocat că în anul 2001 a depus la Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală (AGEPI) cererea de brevet de invenție a2001 0320, data depozit: 10.10. 2001: titlul: Cazan de încălzit apă, în baza art.3(1); 9; 10; 16(8); 18; 20 din Legea, care era în vigoare la acel moment.

3. Cererea făcea parte din ciclul de invenții, a2001 0045; a2001 0277; a2001 0337; a2002 0012; a2002 0244; a2004 0180 cu titlul: Cazan de încălzit apă.

4. Fiecare cerere depusă în continuare, conținea toate elementele cererilor depuse anterior și elemente suplimentare, ce permitea să obțină un rezultat mai mare. Elementele esențiale, care se conțineau în toate cererile erau: „elementele cave orizontale cu suprafețe de încălzire prin convecție, cuplate cu mantaua de apă, care formează un canal de gaze în formă de labirint”.

5. Susține că, din indicațiile colaboratorilor AGEPI, cererile depuse în continuare au fost comparate cu cererea depusă anterior, ce este în contradicție cu prevederile art.5 din Lege și reg.22.10; 67 din Regulament, care nu erau cunoscute la acel moment, nu erau publicate conform art.17 din Lege, iar reclamantul, neavând cunoștințe în domeniul dat, studii necesare, a depus toate cererile la un nivel redus, dar fiind îndeplinite condițiile prevăzute de reg.12 din Regulamentul de aplicare a Legii 461/1995 privind brevetele de invenție în Republica Moldova (în continuare Regulament).

6. Menționează reclamantul că la AGEPI a depus cerere de examinarea în fond, conform art.16 (8) din Lege, pârâta fiind obligată să descrie revendicările în conformitate cu Legea și Regulamentul, iar prin notificarea 169 din 2002.01.14 a fost informat, că cererea corespunde cerințelor și a fost inclusă în examinarea ulterioară.

7. Indică că, examinarea cererii în fond, a început cu notificarea nr.7827 din 2006 08.08, care a fost tergiversată nemotivat un termen de peste 55 luni, unde i s-a opus din Stadiul Anterior conform art.5 din Lege și reg.67 din Regulament, brevetul de invenție RU 2122688 C1, care era ales în conformitate cu reg.4.3. din Regulament, fără a descrie invenția în conformitate cu Legea și Regulamentul.

8. Relatează reclamantul că, cererea a fost examinată cu încălcarea cel puțin a reg.22.1- 22.12; 22.31.1;22.31.2; 37; 70.2; 70.4 a),b),c),e); 73.2, din Regulament, lipsindu-l pe reclamant de dreptul de autor asupra invenției făcute prevăzute de art. 9 (1; 2) din Lege, iar cererea a fost depusă cu examinarea în fond conform art.16 (8) din Lege, revendicările sale fiind examinate pe răspunderea solicitantului conform art. 16.9 din Lege, așa, cum au fost depuse de autor.

9. Afirmă că, după mulți ani de suferințe, de studiere a legilor și materialelor cererilor în timpul liber, de abia acum a văzut și dispune de probe convingătoare că, AGEPI l-a înlăturat forțat de la un ciclu de invenții foarte mari, care sânt bazate științific și anume efectul de transmitere a căldurii depinde cu totul de cantitatea de căldură ce acționează pe unitate de suprafață în unitate de timp (Теплотехника под ред. А. П Басконва, М 1991, стр.70), unde a folosit circulația îndreptată a gazelor de ardere, care este proprietatea intelectuală a Republicii Moldova. În această cerere, i-a s-au furat elementele și combinațiile de elemente inventate de către reclamant din partea caracteristică a revendicărilor prezentate mai sus.

10. Menționează că, conform art. 395 Cod Civil, termenul de prescripție extensiv începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune. Dreptul la acțiune se naște când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

11. În acest context menționează că, cererea sa nu s-a examinat în fond în conformitate cu Legea și Regulamentul, reclamantul fiind lipsit de dreptul de autor asupra invenției făcute, prevăzute de art.9 (1;2) din Lege, iar la data de 02.12.2021 în conformitate cu art.205 Cod administrativ a depus cerere prealabilă la AGEPI nr.4432, unde a indicat toate încălcările Legii admise de pârâtă la examinarea cererii în fond a 2001 0320 și a solicitat, repunerea în drepturi pe cererea a2001 0320, reexaminarea revendicărilor cererii,

adoptarea și publicarea hotărârii, eliberarea titlului în corespundere cu Legea, iar la data de 03.01.2022 a primit răspunsul AGEPI nr.2490 din 29.12.2021 de respingere a cererii, fiind ignorate toate probele aduse referitor la termeni și examinarea cererilor în fond.

12. Indică că, conform art.25 din Legea 461, întinderea protecției juridice, acordate prin brevet, se determina de conținutul revendicărilor. Descrierea și desenele sânt destinate numai explicării acestor revendicări. 13. Susține că, în toate soluțiile cunoscute din stadiul anterior, opuse de AGEPI, nu se cunosc elementele și combinațiile de elemente din partea caracteristică a revendicării invenției solicitate.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

13. Prin hotărârea din 30 iunie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ depusă de Socolov Valerii împotriva Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală privind anularea răspunsului nr. 2490 din 29.12.2022 de respingere a cererii prealabile nr. 4432 din 02.12.2021, reexaminarea solicitărilor reclamantului Socolov Valerii, anularea răspunsului nr. 2491 din 29.12.2021 de respingere a cererii prealabile nr. 4433 din 02.12.2021, obligarea soluționării cererii prealabile nr. 4433 din 02.12.2021.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

14. La 22 iulie 2022, Socolov Valerii a depus apel nemotivat, iar la data de 23.09.2022 a fost depusă motivarea apelului, prin care apelantul a solicitat admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

15. Prin decizia 25 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a casat hotărârea din 30 iunie 2022 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și s-a emis o decizie nouă, prin care: acțiunea înaintată de Socolov Valerii împotriva Agenției de Stat pentru Proprietate Intelectuală, privind anularea actelor administrative, s-a declarat inadmisibilă, în temeiul art.207 al.(2), lit. d) Cod administrativ.

16. În motivarea soluției, instanța de apel a remarcat că prima instanță nu a verificat și nu a stabilit corect toate circumstanțele necesare pentru soluționarea corectă a cauzei, în special în ceea ce privește admisibilitatea acțiunii. Or, conform art. 207 din Codul administrativ prima instanță avea

obligăția să verifice din oficiu dacă erau întrunite condițiile de admisibilitate a acțiunii înainte de a începe examinarea fondului cauzei.

17. A argumentat că, conform art. 165 alin. (1) din Codul Administrativ, cererea prealabilă trebuie depusă în termen de 30 de zile de la comunicarea actului administrativ individual sau a respingerii petiției. Dacă autoritatea publică nu soluționează cererea, aceasta poate fi depusă în termen de un an de la expirarea termenului.

18. În cazul lui Socolov Valerii, cererea de brevet de invenție nr. a2001 0320 a fost depusă la 10 octombrie 2001, iar hotărârea de respingere a cererii a fost emisă pe 22 noiembrie 2006.

19. Hotărârea din 22 noiembrie 2006 a inclus o explicație pentru reclamant, că, în cazul dezacordului cu actul administrativ, acesta avea dreptul să depună o contestație în termen de 3 luni la AGEPI.

20. Astfel, Colegiul instanței de apel a subliniat că Socolov Valerii nu și-a exercitat drepturile legale de a contesta hotărârea din 2006, ceea ce a condus la inadmisibilitatea acțiunii sale.

21. Instanța a menționat că, deși reclamantul a depus cereri prelabile în 2021, acestea au fost respinse pe baza nerespectării termenelor legale stabilite în legislația aplicabilă.

22. Conform art. 17 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, termenul de 30 de zile pentru a contesta un act administrativ începe să curgă de la data primirii răspunsului la cererea prealabilă sau de la comunicarea actului administrativ, ceea ce este relevant pentru cazul de față.

23. La fel, instanța a remarcat că reclamantul nu a solicitat repunerea în termen și nu a adus dovezi care să justifice imposibilitatea respectării acestuia. Potrivit art. 209 alin. (2) Cod administrativ, nerespectarea termenului de depunere a acțiunii și neprezentarea unei cereri de repunere în termen au dus la declararea acțiunii ca fiind inadmisibilă.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

24. La 06 februarie 2024, Socolov Valerii a declarat recurs împotriva deciziei din 25 octombrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului și casarea parțială a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei decizii noi prin care acțiunea să fie admisă integral.

ARGUMENTELE RECURSULUI

25. În motivarea recursului a invocat că decizia este ilegală și în contradicție cu legislația relevantă, inclusiv Legea 461/1995 privind brevetele de invenție și Legea 50/2008.

26. La fel, a invocat că instanța a luat decizia pe baza declarațiilor părții adverse (AGEPI), fără a examina corect probele prezentate, și a decis respingerea acțiunii fără cercetarea materialelor dosarului

27. Recurentul argumentează că decizia contestată este contrară prevederilor art. 9.2 din Legea 461/1995 privind brevetele de invenție și art. 17.2 din Legea 50/2008 privind protecția invențiilor. Susține că dreptul său de autor asupra invenției este un drept personal inalienabil și protejat fără termen, drept ignorat în mod ilegal de către instanță.

POZIȚIA INTIMATULUI

28. Prin referința depusă la 28 februarie 2024, AGEPI, a solicitat respingerea recursului ca neîntemeiat.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

29. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

30. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

31. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit.d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudecare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.

32. Art. 246 alin. (1) și (2) Codul administrativ prevede că:

(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. a¹) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.245¹.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

33. Referitor la termenul de depunere a recursului, la caz se atestă că decizia motivată a instanței de apel a fost notificată recurentului, prin intermediul poștei terestre (f.d.162), la 26 ianuarie 2024, iar cererea de recurs a fost depusă la data de 06 februarie 2024, cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

34. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/ inadmisibilitatea recursului, în special, urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

35. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

36. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă

la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

37. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 2451 din Codul administrativ, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

38. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus de Socolov Valerii, conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate de către Curtea de Apel Chișinău, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

39. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 2451 din Codul administrativ.

40. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

41. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicări eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenși argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

42. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea

și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

43. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

44. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

45. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit.a1) din Codul administrativ, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară ca inadmisibil recursul depus de Socolov Valerii.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Ion Malanciuc

Judecători

Oxana Parfeni

Mariana Ursachi